

Sy-li spéwał,
Pilnje džéłal,
Strowja ée
Swójbny statok
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócný
Napoj mócný
Lubosé ma;
Bóh pak swérny
Přez spař mérny
Čerstwosé da.



Njeh ty spéwaš,
Swérnje džéłáš
Wšédne dny;
Džeň pak swjaty,
Duši daty,
Wotpoéń ty.

Z njebjes mana,
Njeh éi khmana
Žiwnosé je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew ée!

F.

Šserbske njedželske łopjeno.

Wudawa šo łóždu šobotu w Šsmolerjez knihicziščžetni w Budyščinje a je tam ja šchwórtłétnu pšchedplatu 40 pj. dostáč.

Šswjedžeń šwjateje Trojizy.

Žana 3, 1—15.

Na šwjedženjach bohata položja žyrkwinskeho léta je šo minýla a na šwjedženjach khuda položja žyrkwinskeho léta šo šapocžina. Šsmy dawno hižom šwjeczili lubošne hody, na kotrychž šlyšchachmy to wulke šmilenje Boha Wótza nad nami čłowjekami, kiž je šwojeho jenicžkeho narodženeho Šsyna do šwéta póšłal. Potom šmy w póšt-nyh čařu, wošebje na čichim pjatku, šlyšcheli wo tym šwjatym, njewinowatym wumóžerškim čžerpjenju a wumrje-čžu našcheho Šnjesa a Šbóžnika Žesom Šhryšta, a jutry šmy šwjeczili jeho dohycže nad hrěchom a šmjercžu, i do- bom jako šawdawł ša horještanjene jeho wěrjazyh; a hagle pšched krótkim, na duchawjebelyh šwjatkach šmy šlyšcheli, kať bu šwjaty Duch wulaty do wutrowow wučžobnikow a tutnych wuhotowa ša žiwých šwědkow Šhryštušowých. My šmy potajkim te wulke škutki šesnali, kotrež je Bóh do- njal ł našchemu šbožu. Wone šu hromadže wuwjedžene wot trojenicžkeho Boha: jemu ł čžesčži šwjeczimy džénša šwjedžeń šwjateje Trojizy. Haj, mjeno našcheho trojenicž- keho Boha čžemy čžesčžicž; trojenicžkemu Bohu mamy džatowni byčž, šo je šo nam šjewil. My ššchescžijenjo dyrbimy wjebeli byčž, šo mamy telto šhonjenja wo Bosh a šmemy šo šmėrom ł njemu wušnacž. My njetrjebamy, kaž njewěrjazy šwět, tať polni njedowěrjenja wo „wošudže“ abo „njebju“ rėčžecž abo wo jenym njesnatom Bosh, kaž hižom štari Athenszy, ale my wėmy, šo je Bóh tón Wótz

Šhryštušowý, kiž našche žiwjenje a šwět wodži, a wón je nam pšches Šhryštuša doščž šnaty. Ženo pola trojenicž- keho Boha móžesh šwoje šbože namafáč; a njeje w žanym druhim ta šbóžnosčž, tež njeje žane druge mjeno pod nje- bjom date, w kotrymž mohli šbóžni byčž. Tehodla jeho wulke škutki šhwalimy, kotrež šu šałožł našcheje šbóžnosčže. Š trojenicžkemu Bohu tehodla, luby čžitarjo, měj šwoju nadžiju. To čži na šnutskowym čłowjeku wjele wjazy pomha hačž wščitke wėdomosčže, wuštojnoscž, haj štaroscž šwéta. Šytaj hnadu našcheho Šnjesa Žesom Šhryšta, lubosčž Bosh a doštatt šwjateho Ducha, potom šy bohaty a špokojny. Šytazu čłowšku dušku pať šetkamy tež w našchim tekščže, Šnikodemuša. — Tutón pšchitdže ke šnjesej Žesušej, ale w nozy, bjese wšcheje hary, žyle šam, dokelž šo pšched šobustawami šwojeho štawa, Šarisejškimi, hanibo- wasche. Šnjesh Žesuš hnydom se šwojim šbóžniškim wóčž- kom pšhecže jeho wutroby a šškricežku jeho wėry špóšna, totraž šo tam pocža žehlicž. Žiwa rošmolwa nastanje mješ wobėmaj a Šnjesh Žesuš jemu šwoju dušchopastyršku radu dawa. Tež my dyrbimy i njeje šebi radu bráčž ša šwoje žiwjenje, a duž čžemy i tejele štawišny šebi wšacž radu ša našču pštazju wėru!

1. žanu bojašliwoscž pšched ludžimi!
2. došpołne šnowa-narodžjenje!
3. čžiste dowěrjenje!

Šnikodemuš bėšche wošebny radny šnjesh i wšchšcheje rady w Žerusalemje, i dohom Šarisejški, potajkim šastupjet

tejele sekty, kotraž šebi pytasche s nadrobny m swontnym dzerženjom sakonja njebeša saskuzic. Šches posčenje, jałmožinu-dawanje, husto došč, so bychu wot ludži widženi a khowaleni byli, a dolhe modlitwy mēnjachu Farisejszy psched Bohom prawi bycz. Njendžesche s tym, dha dyrbjesche Abraham to pobrachowaze wupjelnic, na kotrehož šo pschi kōždej sskladnosćzi s hordosćzu pomowachu. W pišmje bēchu jara wučzeni a šebi wjele na to wjedžachu, ale jo wopał srosymichu, swontnje, sakonšzy. Anjes Jesuš bēsche czaš žiwjenja pschecziwo jich bludnym uēnjenjam a jich swontownemu wukładowanju šwjateho pišma po pišmitu wojowal. Ale woni bēchu jeho sa to jenož pschesczēhali, tał so Anjes Jesuš na kōnzu te šłowa wuwola: Wēda wam pišmawučzenym a Farisejskim! (Mat. 23, 10 atd.) Farisejski bēsche tež Nikodemuš, ale kajki dživ! Hdže jeho trjehimy? Šola Anjesa Jesuša. Šchto drje bēsche jeho tam hnało? Wōn bēsche domērenje, k šwojej šamšnej prawdosćzi, kaž šo šda, šhubil, a tał s czašami na njeho štył a tšchepotanje wo šbōžnosć pschiūdže. Nikodemuš je, kaž šo šda, šwērnny w malicžosćach byl a bēsche šprawnje šo prōzowal, kōžde prjōdkpišanje sakonja s dypkom a nadrobne dopjelnic: pschi tym bēsche wōn k špōšnaczu pschischol, šo wōn na šwoje dopjelnjenje sakonja njemōže šwoje šbože twaric. Nunje tole špōšnacze bēsche jeho k Šbōžnikej pokasalo. Někotržkuli cžłowjet našchego czaša drje tał hłuboko nabožny njeje, ale s lohkej wutrobu rjeknje: Wšchaf dopjelnjam šwoju pschibšuschnosć a njeskutkuju pschecziwo sakonjam, dha wšchaf budže mje Bōh hižom pschijec. Myšlišch šebi ty, šo je došahaze, hdyž šy pschibšuschnosć šwojeho powołanja dopjelnil a njeišy krajne sakonje pschestupil? Ty mašch tola tež powołanje sa Bože kralestwo, a wješel šo tuteje dostojnosće! — Nikodemušej šo štyška dla šwojeje šbōžnosće, a tehodla wōn ke knjesej Jesušej pschiūdže; ale cžehodla w nozy? To bēsche wšchaf hišchže jeho cželna bojašlivosć; wōn šo psched ludžimi hanibowasche, šo k Jesušej wušnac. Tole bēsche jeho šnadž hižom dolho wotdžeržalo, šo teho wot Farisejskich hidženeho Jesuša wo radu praschec. Ale škōncznje dyrbi wōn tola, wot cžerjenja šwjateho Ducha nucženy, Jesuša wopytac, a duž tam wōn s najmjeišcha w nozy džēsche. Wōn cžuje, šo pola njeho pomoz dostanje, hdyž wšchitko druhe jemu njepomha. Ale šobustawy wyschšcheje rady, jeho šobustastojnizy, nješmēdžachu nicžo wo tym šhonic. Kajki wulki pobrach, kotryž dženša hišchže wjele ludžom sadžewa, šo šjawnje k Jesušej wušnac. Čzi pol šdželani šo boja, šo budža Khrysta dla šazpiwani jako nješdželani a hłupi ludžo; te nižsche woschty luda šo husto psched šwojimi pscheczelemi hanibuja, nekomu tał dospōlnje pošluchacz, jako by tole wotrocžkownstwo bylo, Khrystušej wēric a jemu pošluchacz; te wyschšche woschty luda njechadža husto rad „pohōrschenje“ dac tym, kiž šebi hinał myšla, a chzedža rad tajke wažne praschenje potajic. Wēšo šo wšchitkim tutym na tole wašchne wjele žohnowanja rubi, a woni tež druhim to žohnowanje njeišu a njepošlicza, kotrež mohli wudželec, haj woni šo škōncznje šjebaju wo šbože, kotrež mohlo jich šjednocženstwo s Khrystušom jim dac. Khrystuš praji: Šchtož mje šaprēje psched ludžimi, teho chzu ja tež šaprēc psched šwojim Wōtzom, kiž w njebešach je. — Šwojeje kšchesczijanskeje wēry šo njetrjebasch hanibowacz, je w nej tole tvoje šbože wobšhowane, a wēru mēc a šebi hacž do šmjercze khowacz, je najrjenšcha pycha cžłowšeho kharaktera. — Hdny by nekto s dženšnišchich ludži tola šjawnišcho šo k šwojemu!

Anjesej a Šbōžnikej wušnawal, to by špomozny šacžišchč mēlo na nekotržkuli khablazu wutrobu, wošebje na młodoc, kotraž husto došč uikoho s pschecželstwa njewidži ke Khrystušej khowic a tehodla lohzy mēni, to k žiwjenju njeje trēbne. Kał wobzaromne, hdyž šo ani šarschi šjawnje psched šwojimi džecžimi ke Khrystušej njewušnaja abo je modlic njewucza. Šotom tež džecži lēdma žanu nabožinu pschiwosmu; potom tež napominanja a powučzenja šchule a žyrkwoje na jara njepłōdnu rolu padaju. Ale tež wyschšchi luda a nektožkuli šebi njewēryjeje hromady dla nješwēri, šo šwojeje wēry wušnac, dofelž šo hanjenja boji abo šhubjenja pschihilnosće njewēryjazych. Ale na tajkich cžemnych pucžach ty žane žohnowanje njewušnywasch. Našch Šbōžnik je tola tež pschewulki a pschenadobny, hacž šo by jeho mohł psched ludžimi potajic. Šchtož jeho wopravdže we wutrobje wobšedzi, w tym wōn tał mōžnje škutkuje, šo to cžłowjekojo pytnycz dyrbja. Nunje s teho pał widžimy, šo Nikodemuš hišchže njebēsche žyle wot Khrystuša šapschijaty. Haj, šchto dha wōn do žyla pola njeho pytasche? To nam pokasuja jeho šłowa: Wšchtrje, my wēmy, šo ty šy sa wučerja wot Boha pschischol; pschetož nicčo njemōže te dživny cžinic, kotrež ty cžinišch, kšiba šo by Bōh s nim byl. Šotajkim jeno sa wučerja bēsche wōn jeho wobhladowal, sa wučerja, kiž sakoš wukładowasche, šowšchaf wē, sa jeneho wošebje roškwētleneho. Šon dyrbjesche jemu prajic, šchto dyrbjesche wōn cžinic, šo by šbōžny byl. — Ale šchto by Nikodemušej nowy sakoš pomhał, kotryž wōn tola njebdžeržal? Hdnyž wōn Anjesa Jesuša hišchže njebēsche špōšnal sa Šbōžnika, kiž mōže tež hrēchi wodawacz a s mozu šwjateho Ducha wuhotowacz, dha bēsche wōn hišchže daloko na šady wostal.

Niz jeno nowe špōšnacze, ale wuhotowanje s noweje mozu, dospōlne pschemēnjenje šnutškowneho žiwjenja Nikodemuš trjebasche. Tehodla Anjes Jesuš k njemu rjeknje: Šawērnje, šawērnje, ja praju czi: Šeli šo šo šchto nje-narodži s wody a s Ducha, dha wōn njemōže do Božeho kralestwa pschiic. To potajkim, luby cžitarjo, njedošaha, hdyž chzesch ty jeno nekotre hrēchi wotpožic a nekotre pocžinki pschijec, hewaf pał štary cžłowjet wostacz. My dyrbimy, chzemyli bycz herbojo Božeho kralestwa, žyle nowi cžłowjekojo šo šcžinic, našche žyle myšlenje, cžucze a wola dyrbi do cžista wobnowjena bycz po pschikładže Khrystušowym, tał šo lōsch a wolu šacžuwamy, sa nim khowic, a jeho sa to najrjenšche a najkrašnišche šacžuwamy. Ty dyrbišch ras hrosnosć a škazenje hrēcha špōšnac a krašnosć a njebjeshu cžistosć Khrystušowu widžec, potom budže tvoja wutroba rad te wulke škutki Božeho kralestwa chžycz dokonjec. Prjedy hacž mōže tvoje wobēnđenje cžiste bycz, dyrbi šo to žōrlo, s kotrehož won pschiūdže, tvoja wutroba, tvoje šmyšlenje, wučžiscic. Pschetož s wutrobny pschiindu šle myšle, mordowanje, mandželstwo-lamanje, kurwašstwo, paduchstwo, šalschne šwēdczenje, hanjenje. Kaž dolho je tvoja wutroba w nišchich žadosćach cželnosće, nahrabnosće a wopikšwa jata, njemōžesch k žanemu wješelnu škutkowanju dobrego pschiic. Tvoja dušcha dyrbi šo halke s Ducha Božeho s nowa narodžic, tał šo je wobknježena wot šwjateho Ducha. Šwjateho Ducha pocžerjenje dyrbi cze žyle pschewšacz, a ty dyrbišch tež dospōlne domērenje a dospōlnu pošluschnosć napschecziwo šwojemu Šbōžnikej pokasacz.

Wētr duje, hdžez chze, a jeho šchumjenje šlyšchisch ty; ale njewēsch, s wotkal wōn wukhadža, a hdže wōn dže.

Tak je kóždy, kiž je so s Ducha narodzil. Niz kam chze tajki czlowjek so wodzicz, niz sebi kamemu žiwu bycz, ale tak móznie je wón wot Ducha Božeho sapschijaty, so so wón zyle jemu podda. Wón so njeprasca, hdže jeho tón Duch wjedže, tež hdž wón njewidzi hnydom kame semske derjehicze. Ale wón ma dowěrjenje k njemu. Tón nowy czlowjek wjazh njedwěluje, so wón na tutym puczju swoje sbože namaka. Tošame je jemu wěšte psches teho w jeho wutrobje skutkowazeho swjateho Ducha. Šhrystušowy Duch je wěrnošč, a tehodla tež swěza sa nasche žiwjenje. Šhrystuš kam praji: My rěčimy, sčtož my wěmy, a swědčimy, sčtož my widželi smy. Człowka wědomošč je nje-dobahaza, ale Šhrystuš rěčesche, sčtož běsche kam widžal. A to wjedzišche tón jeniczi narodženy Syn Boži, so ma tón Wótž w njebješach s zylm swojim wodženjom swěta a jenotliweho czlowjeka wotpohlad na tuteho sbóžnošč.

Tehodla bu skóncznie tež człowski šyn potwyschenty, so bychu wschitzu, kiž do njeho wěrja, sčubjeni njebyli, ale wěczne žiwjenje měli. Tehodla měj poslušnošč napšhēcziwo tak wótzowšy smyšlenemu Bohu. — Čhzemy šjawnje a wješele psched wschitkim swětom bjes czělnje bojasliwoščez k naschemu Sbožnikej pschincz, čhzemy so dacž psches jeho swjateho Ducha dospoľnje wobnowicz a tutemu polni dowěrjenja dacž na swojej wutrobje dželacz, dha smějemy žohnowanje trojeniczkeho Boha. Jemu budž šhwalba a čhescž do wscheje wěcznoščez! Šamjen. K. w K.

Wěra do swjateje Trojizy.

D. Marcžin Luther.

(Porjedženy pscheložk.)

Do Boha Wótza wěriny,
Kiž je njebo, semju stworil;
My jeho lube džeczi smy,
Sako Wótž je k nam so horil;
Wón nam wschědnje žiwnošč dawa,
Čžeko s duschu wobarnuje;
Schlitowacz naž njesastawa,
Nischiz a horjo wotdžeržuje;
Naš saštarawšchi, swarnujo
Wón w swojej mozy džerzi wscho.

Do Tesom Šhrysta wěriny,
Teho Syna, naschob' Anjesa;
Wón Bóh je, s Wótza plodženy,
Mjes nimaj njej rozdžěl, mjesa.
S klina Marje w Božej nozy
Bu wón czlowjek narodženy
We swjateho Ducha mozy;
Potom na šchiž powyschenty
Wón sa naž wumrje, wot smjercze
Paš psches móž Božu stanyl je.

Do swjatož Ducha wěriny,
S Wótžom, Synom jene bójštwo;
Wón sczele nam, naž troschtujžy,
Dary s njebja jako swójštwo;
Šhescžijanstwo w kóždym kraju
K jenej myšli šjednoczuje,
Šdžez so hrěchi wodawaju;
Čžeka nam wón swubudžuje,
Šdž wita po wschěm hubjensčtwje
Naž junu wěczne žiwjenje. Šamjen.

K. A. Fiedler.

Šhodženje w nowym žiwjenju.

Šdž swjaty japoschtoł Pawoł praji: „Smy-li s Šhrystušom wumrjeli, wěriny, so tež s nim žiwi budžemy“, dha tuto šłowo tak lohko rosemicz njeje. Wono so najpriždžy na naschu šhescžiznu mēri; pschetož psches nju smy my s Šhrystušom do smjercze pohorjeni, so s nim, s plodami jeho wumožjenja wobohaczeni, s rowa šašo stanjemy. Ale nětko paš sa naž rěka, w nowym žiwjenju šhodžicz. Duž je tež to šłowo: „s Šhrystušom wumrjecž“, tak wjele kaž „hrěchi wotkladowacz.“

To je to hórke wojowanje, kiž je nam šhescžijanska wěra pschijnješka, so swojim hrěcham wjazh žaneho pokoja njewostajamy. Šaž prawy wojak sa njeschecželom psches hory a doły, psches rěfi a jěsory, w nozy a wo dnjo čžeri a jemu wodychnycz njeda, doniž jeho šajaš abo šniczil njeje, tak mamy tež my pschezo sa swojimi hrěchami honicz. Šdžez so žadny pošaže a hdž by so nam hišcže lubošnišchi šdaš a nam hišcže rješche sbože lubil, mamy swoje ledžby, kaž wojak s mjeczom, tak s wěru wopašacz a tak dołho do njeho rubacz, doniž njeje naž wopuschczil. Škóncznie tola nad nim dobudžemy a smy s tajkim dobyczom na puczju sboža a žiwjenja wo wjele do přědka pschischli.

To stare mēje, to nowe roščez; my smy po čžašu zyle nowi człowjetojo. Pschetož wscho stare je so minylo a wschitko nowe šcziniko. S Šhrystušom smy žiwi, po jeho šnamjenju šhodžimy a nascha nadžija dótka so hižom njebieskich wrotom, kiž so na pošledku sa naž wotewrja, so bychmy tam s Šhrystušom žiwi byli wěcznie.

Šsynlna wěra.

Pětr Pašch bě šlužobnik pola knješka Štaffhorsta w Šannoverškej a čžehnjesche se swojim knješom w lěče 1717 šobu do wójny pschēcziwo Turkam. Šdž běchu šhescžiznenjo město Belgrad dobyli a Turkow šahnali, bu Pětr, jako žyrbu pytachu, wot čžekaznych Turkow popadnjeny, konjej sa wopusch pschiwjasany a šobu wlecženy. Wjeczor w holi pošastachu a muradžowachu, kaš mohli teho šhescžizjana tak prawje čžwilowacz. Woni s dweju šneblow šchiž šczinichu a jemu kašachu, na njón pluwacz. To wón nječzinjesche. Duž jeho bijachu a šami na tón šchiž pluwachu. Pětr paš, kiž bu wot konja wotwjasany, kóždeho plumarja sa wušchi klešny. Duž jemu ruzy a nošy wuwjasachu, jeho nabeho sa sčtom pschiwjasachu a jemu kašachu: „Šraj: Muhamed.“ Pětr paš wotmolwi: „Šesuf Šhrystuš!“ Na kóžde tajke šłowo jeho s tešakom do žiwota kochu. Šdž běchu to šhwilu čžinili a Pětr Šesufej swěrnny wosta, jemu pcd nohi drjcwó nakladžechu a jo šapalichu. W tajkej bolosčzi wón: Wótčez nasch a wěru špěwasche a tež wo hnadu sa swojich čžwilowarjow prošesche. To paš jemu tajke wješele do wutrobny da, so s krutym hčšom šapoczja špěwacz: „D jehnjo, Bože swjate!“ Šunje jako bē ššeczju šhtuczku šanješl, pschi tyč šłowach: „Daj nam swój mēr!“ psched holu trompejny šaklincžachu, šhescžizjanszy jěšni pschihnachu do hole a Turkojo čžekachu. Še podžiwanjom tam Pětra we womorje namakachu, jeho wušwobdžichu a šwobalachu a šobu wsachu. Šako Pětr k sebi pschindže, a so praschesche, kaš je to pschischlo, so šu runje w tej hodžinje pschischli, woni džachu: „Twój šhěrlušč je čže wumohl. My Turkow honjachmy, tvoje špěwanje škyschachmy a hudachmy, so je tam šhescžizjan. Tak je naž Bóh kam wjedl.“

Čži wjazh to přynzej Eugenjej, swojemu wjednikej, powjedachu Tón kam nětore rash k temu šhoremu pohlado, jeho potom domoj poška, hdžez Pětr hišcže 10 lět na swojim dworje bydlesche. Wón wumrje 1728, hdž běsche so hišcže w smjertnej hodžinje s tym špěwom: „D jehnjo Bože, swjate“ na pošlednje bēdženje hotowal.

Dženka ko wobroc!

Wěrjazn lětar ras stareho muža wopyta, kotrehož jako trochu njewěrjazeho snajesche. Strach sa jeho žiwjenje njebē, tola pak so jara słaby czujesche. Hdyž bē lětar po swucženym waschnju jeho swuwopraschowal, lětarstwo wufasał a chzysche woteńcž, so thoreho mandželska woprascha: „Hdy dha dyrbi mój muž te krjepki bracz?“ Lětar wotmolwi: „„Nó, jara thory runje njejsče, duž bych rjekt, so mohli sa měřaz poczecz bracz.““ — „Halle sa měřaz?“ so thory a jeho žona džiwaschtaj. — „„Nó haj,““ lětar džesche „czomu dha niz? Ze to knano pschesehe?““ — „Ně, to niz“, thory džesche, „ale tehdy mohl ja tola hižom morwy bycz!“ — „„Do wschat,““ lětar rjekt, „„mohlo tak bycz. Ale wy wopravdže na smjercž thory njejsče, knano mohli sa tydžen sapoczecz?““ — „„Ale ja wař profchu,“ so džiwasjo thory dale rěčesche, „njewsmicže mi sa što, knjes lětarjo, ale sa tydžen hym knano hižom w semi.“ — „„Wěso je to móžno,““ lětar pschidawasche, „„ale to lětarstwo smějeczje tola w domje. A tak rucže hacž dyrbjeli widžecz, so mohlo s wami hubjenscho bycz, móžeczje bracz sapoczecz. Dyrbjako-li to hižom jutije bycz, móžeczje jutije rano hižom sapoczecz.““ — „„Ale knjes lětarjo,“ nětko thory trochu styskniny rěčesche, „tež jutije móžu hižom wotwolany bycz. Wějeczje scže wy mi howjaze lětarstwo wufasali. Ale hdyž w bleschi wostanje, mi njemóže tola ničjo pomhacz. Mi je pscheczjowo strowemu rosomej, so s branjom dlicž.“ — „„Hdy dha byschče rad poczeli?““ so lětar woprascha. „Szebi myšlach, so budžeczje mi radžicz, so hižom jutije,“ thory wotmolwi. „„Tak cziněče,““ lětar pscheczelnje džesche, „„ja chzych wam jeno s tym prajicz, kak njemudrje wot wař bēsche, to lětarstwo tak dolho wotpofasowacz, kotrež je Khrystus kam sa waschu thoru duschu wustajil. Wy njewěsče, kak dolho scže hiščeže žiwy. Sšto pak wam Bože słowo pomha, hdyž jo njebjereczje?““ Tón thory lětarjomu wuczbu pschija a so teho njeje kak.

Kak biblija njewěrjazeho k Jesusej dowjedže.

Čzah bē na malej staziji posastal, a tšjo harowazn mlodženzy, hłowu polnu pryslow, bēchu do wosa salěšli. Hdyž bēchu so seřy-dali, tam bibliju wobladaču — a teho dla to wołanje. We wosju mjenujzy hižom jedny mlody wojak ředžishe, kiž so do swojich kasarmow wróčesche. Wón bēsche so runje w nej wobhonjal a bē ju na šwilku do boka položil a w druhej knisy čital.

„Čžińeče ju s wotnom won!“ Wědma bē so to wuprajilo, hižom biblija won lečesche; pschetož prjedy hacž bē tón wojak to jadžewacz mohl, bē wona hižom wonlach a ležesche na kolijach. Wěso na to ani myšlicž njebē, ju sažo dostacz. Bu wojak nětko hněwny? W prjedawichich lětach budžishe to wěsče byl; ale w poslednim čaku bēsche nawuknył, ja Jesuřom řhodžicz, kiž bē čičeje myšle a s wutrobu pokorny. Wobžarowasche wschat jara, so swoju bibliju wjazn nima — ale wón so do teho poda. Mjes tym so jeho towaršchojo s pryslemi sabawjachu, jako budžishe so ničjo dale šeho nještalo.

Nětko pak pój řobu na želesnizu a sa tej bibliju pytaj. Wona pschi koliji leži na řchězěžy, po kotrejž želesnizny nahladowarjo řhodža. Wědy s nich po řhwili pschindže a so s nej řhili, so by ju řbēhnył. Pschi řbēhnenju so 1. psalm wotewri. Wón jón čitasehe. Kajke myšle tola tutón psalm w nim wubudži! Poslednje 10 lět do žaneje biblije ani pohladał njebē. Wjele bóle bēsche w radže bjesbóžnych řhodžik a na stole w uřmėwzow řydał a njebēsche lubosč s saronju teho Knjesa mēł. A jako pschi čitanju hacž s řchtwórtěj řchtuczzy pschindže: Ale tajzy bjesbóžni njeřku, ale jako pluw, kotrež wětr rosmjeta, jemu

tole do wutroby řesasehe a jeho na řebje řameho ředžbliweho čičesche. Knasche so knano wón pluwam, dokelž bēsche tak dokho bjes Boha řhodžil? Wē tole słowo sa njeho piřane? Wón bu stysknischi a stysknischi, čitasehe dale, hacž so stěnczije teho słowa dohlada: „Hdyž budžeczje mje s zylej wutrobu pytacž, chzu so wam dacž namalacz, praji tón Knjes.“ Tak s pójnacžu, s pokucže, s wěre a s pokoju pschindže.

W bibliji bē wojakowe mjeno řapřane. Teho so tež dohlada, so móžesche jemu řhubjenu bibliju wróčicz. Sako tutón řwoju knihu sažo dosta a s pschipołoženeho lista řhoni, kak je wona njewěrjazeho čłowjeka sažo ke Khrystuřej dowjedka, bē jara řbožowny, so bēchu čiči towaršchojo we wosju bibliju won čičili: Bjes řwojeje wole bēchu woni tež řhwilku řhjerjo dobreho řymjenja pobyli.

Wona jeno na Jesusa hladašče.

Wo Persiskim kralu Koreřu, kotrehož mjeno w bibliji 2. kronikow 36, 22 nadeńdžemy, so pomjeda, so bē ras po čezkejš bitwje móžneho krala s jeho zylej řwójbu řajak. Sako čiči jecz nětko psched Koreřa řtupichu, so wón teho jateho krala woprascha: „Sšto by mi dał, hdy bych čiče pusčiczil?“ — „„Połojzu řwojeho kraleřtwa““, bē jeho wotmolwenje. „A řšto, hdy bych tež twójim džeczom sažo řwobodu dał?“ — „„Tu druhu položzu řwojeho kraleřtwa.““ — „A řšto by sa řwoju mandželsku dał?“ — „„Sso řameho tebi sa wotročka.““

Koreřej so tole wotmolwenje tak spodobasche, so wschēch bjes wukupnych pjenes pusčiczil. Na dompuczju tón wuřwobodženy kral s řwojej mandželskej džesche: „Njeje Koreř nadobny a rjany muž?“ — „„Sa na njeho hladača njeřhym,““ wona wotmolwi, „„ja jeno na teho hladač, kiž bē řwólnowy, so řameho sa mnje sa wopor dacž!““

Khrystus je so sa nař sa wopor dał. Mochžemy tehodla tež my na nitoho hladač, hacž na njeho řameho, so bychmy sa nim po jeho řnamjenju a pschikasnjach řhodžili.

Sšto je wina?

W Franzowskej wyschnosč hižom lěta dolho wschu řchesczjansku wěru řahanja. Kajke plody tole řpoczinanje njeře, se řčžehowazeho podawka widžimy.

Psched pschizajnym řudom w Parisu řteji mlody hólz wot 18 lět, kiž bēsche žónřtu řkónzowal, so by jej dwaj řrankaj řradnył. Mordarjomny řeczniř džeržesche pschi tym tule rěcz: „Moj knježa, ja mam dženska lořke džęto, dokelž so wobřtorženy wscheho wuřnawa; řakitowacz ani řamolwjecz jeho njemóžu. Tola pak chzu někotre řłowczka prajicz. Sa widžu na řudnikowym blidže řnamjo nascheho řchizowaneho řbóžnika. Sow wono řteji, hđžež wy řřchchnikow řudžiczje. Čžehodla njesteji žana Boža martra w řschulach, do kotrychž řwoje džęczil řčzelecže? Čžehodla so tam ničjo wo řchizowanym njeřhyschi? Halle tudy, psched řwojim wótrym řudnikom řkóřniř řchizowaneho přeni ras widži. Hdy budžishe jemu řchizowanym pokasany był, jako wón hiščeže na řhulřich řawkach řydasche, njeby knano tudy na mordarjomu řawu pschischoł. Wy jo scže, moji knježa, kotrychž ja wobřtoržuju, kiž wy do luda njewěru a wschu požadliwosč řhjecže a so potom džiwaczje, so mordowanje s tuteho řhwa wuroscže. Sařudžeczje mojeho pschirucženeho, to je wascha pschizkuschnosč; ale runje tak je moja pschizkuschnosč, wam prajicz, so scže wy řami wina na jeho řřchhu!